

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1787; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Formanden: Til denne Sags Foretagelse kræves Tingets Samtykke, men jeg forudsætter dette Samtykke som givet, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er altsaa givet.

Lovforslagets Paragraffer, og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bramsen): Ærede Medlemmer ville bemærke, at Tillægsbevillingslovforslaget for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912 indstilles af hele Finansudvalget til Vedtagelse uforandret. Imidlertid har Udvalget paa to Punkter fundet Anledning til at ledsage sin Indstilling med nogle Udtalelser og Bemærkninger. Disse Punkter angaa Forhold, som have været Genstand for ret udførlig Omtale ved Tillægsbevillingslovforslagets første Behandling her, og desuden er der i den foreliggende Betænkning gjort Rede for dem begge. Jeg kan derfor fatte mig ganske kort.

Det første Punkt er Bevillingen til Hjælpekasserne under § 19 A. Nr. 8, hvor Folketinget har vedtaget, at det Beløb, 95,281 Kr. 39 Ø., som ikke var medgaaet af det ved Loven af 16. April 1910 bevilgede ekstraordinære Tilskud i 1910—11, i Anledning af Arbejdsløsheden, skulde kunne overføres paa Finansaaret 1911—12. Jeg ser i dette Øjeblik, at der er indløbet en Trykfejl i Betænkningen, idet der staar: „i Anledning af den ekstraordinære Arbejdstid“ i Stedet for: „i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed“. Jeg beder ærede Medlemmer undskylde dette. At denne Bevilling har maattet søges ved denne Lejlighed, er givet, eftersom det ekstraordinære Tilskud var bevilget for et enkelt Finansaar. Nu har altsaa den højtærede Minister ønsket, paa Grund af, at det normale Tilskud fra Statskassen til Hjælpekasserne, som er ansat til $\frac{1}{3}$ af det samlede Kommunitilskud, er betydeligt

mindre end Trediedelen af Kommunernes virkelige Udgift som Følge af det meget store Beløb, som er blevet udbetalt af Hjælpekasserne, at det Beløb, som ikke medgik det nævnte Aar, kunde udbetales for det sidst forløbne Finansaar. Udvalget har ogsaa erklæret sig enigt heri, men har samtidig henledt Opmærksomheden paa, at den overmaade store Forskel, der har været mellem Tilskuddet til Hjælpekasserne i 1910—11 og Tilskuddet i de foregaaende Aar, sikkert maa tilskrives den Omstændighed, at en tidligere Indenrigsminister har resolveret i en Skrivelse af 9. November 1909 til Amtmanden i Ringkøbing Amt, at det ikke var uforeneligt med Hjælpekasselovens Bestemmelser at overføre Personer fra Fattigvæsenet til Hjælpekasserne. Dette er sket i stadig stigende Omfang især i Købstadkommunerne, og det har ganske sikkert medført den store Stigning i Hjælpekassernes Udgift, som har bevirket, at det kun bliver en Femtedel eller en Sjettedel af Kommunernes Udgift, som dækkes af Statskassens ordinære Tilskud paa 250,000 Kr. i Stedet for som forudsat en Trediedel. Nu er det altsaa, som fremhævet og udviklet ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag, ganske sikkert indrømmet fra alle Sider, at det ikke er overensstemmende med Hjælpekasselovens Ord i § 4, heller ikke overhovedet med dens Aand at lade Personer, som ere under Fattigvæsenets Forsorg, komme ind under Hjælpekasserne for derigennem at erhverve Statstilskud til deres Forsørgelse. Vi have da ment, at denne Lejlighed maatte benyttes til, saa vidt det var muligt, at faa en Ændring tilvejebragt deri, og vi have da, som vi ogsaa gjorde ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag og flere Gange tidligere, senest i Aar ved Behandlingen af Indfødsretslovforslaget, henvendt os til Indenrigsministeren med Anmodning om, at han vilde gøre sit til, saa vidt det kunde gøres, uden at der skete for megen Fortrød, at standse denne Ordning, som efter vor Opfattelse ikke var lovmedholdelig. Og Indenrigsministeren har saa, efter at vi gentagende have forhandlet med ham derom, meddelt os, at han agtede at udsende en Skrivelse i den omtalte Retning til Amtsraadene. Under disse Omstændigheder har man, da Finansudvalget i og for sig ikke har noget at indvende imod, at man giver dette Beløb til Hjælpekasserne, indstillet, at det bevilges.

Det andet Punkt, der er omtalt i Be-